

Слово на Българския патриарх Неофит за празника на св. св. Кирил и Методий и по повод възстановяването на Българската патриаршия

ВАШЕ ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО,

ВАШЕ ПРЕОСВЕЩЕНСТВО, БОГОЛЮБИВИ ОТЦИ,

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ, ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Пребъдвайки в преизобилната пасхална радост и в Светлината, изгряла от хладния гроб в утрото на Христовото Възкресение, и тази година в единадесетия ден на месец май тържествено чествуваме паметта на светите равноапостолни Солунски братя и славянски просветители Константин-Кирил и Методий. Прославяме техния подвиг и още веднъж се прекланяме пред тяхното величаво дело, като отново благодарим на Всещедрия Бог, задето в определеното време ги е облагодатил за книжовно-просветната мисия,

благодарение на която Божието слово достигна целия славянски род и светлината на Евангелието огря народи, които някога седяха „в мрак, ... в страна и сянка смъртна“ (Мат. 4:16; срв. Ис. 9:1-2), но сега на разбираем език, със своя писменост познаха единствения истинен Бог. И не само Го познаха, но Го и прославиха, и продължават и до днес да Го прославят със слово, изречено на роден език, и книжнина, изписана на азбуката, изнамерена от тези истински нови Христови апостоли, които в далечното девето столетие положиха здравите основи на християнската просвета сред славянските народи.

Тяхното непреходно и епохално дело продължава да отеква през вековете и до днес, когато православната славянска писменост и култура са органична част от съвременната европейска християнска цивилизация, принасяйки във всяко време и на всяко място на своето присъствие обилни плодове, вдъхновявани от все същия Дух на Истината, Който някога вдъхнови и тях и Който живя в многобройните техни ученици продължители на тяхната мисия и разпространители на светото Евангелие на разбираем език сред всички славянски народи. Техни ученици, верни следовници и продължители на делото им сме и всички ние днес, които свято пазим тяхното наследство и техните завети, най-важният от които е този, че пътят на истинното богопознание, пътят на завещаната ни от нашите деди православна вяра е възможен само чрез просвета и образование, чрез всекидневни усилия за овладяване на това истинно познание, чрез усърдно задълбочаване в истините на Откровението. Това ни показват и към това ни призовават светите и равноапостолни братя Константин-Кирил и Методий, към това ни зове и цялата хилядолетна просветна и културна традиция на нашата света Православна църква и на ражданата от нея наша и всеславянска православна култура.

Възлюбени в Господа,

В тези светли и празнични дни отбелязваме и едно важно и непреходно събитие от най-новата история на Православната ни църква – възстановяването на 10 май 1953 г. на нейното вековно и несправедливо отнемано през вековете патриаршеско достойнство.

Споменът за това събитие продължава и днес да ни изпълва с радост и с чувство за заслужено достойнство, и възкресява пред нас спомена за поколенията всеотдайни наши йерарси от миналото, които с много вяра в Бога и с много любов към своя православен народ успяха да извоюват отначало частичната, а след това и пълната самостоятелност на

Православната ни църква, намерила своя окончателен израз във възстановяването на патриаршеското ѝ достойнство. С особена сила и величие днес пред нас грее образът на приснопамятния Светейши наш патриарх Кирил, комуто Всеблагият Бог бе отредил да възстанови прекъсваната на два пъти линия на древните и славни патриарси на Преслав и Търновград, и който с много пастирска ревност и усърдие по Божието дело в годините на служението си направи много за възкресената ни патриаршия, изграждайки я наново и издигайки неимоверно нейния вътрешен, междуцърковен и международен авторитет, предавайки ни я като наше свято наследство и вменявайки ни святия дълг свято да я пазим от вътрешни и външни опасности, от разколи и раздори, такава, каквато иска да я вижда Сам нейният единствен и вечен Глава Господ Исус Христос: „славна църква, която няма петно, или порок, ... света и непорочна“ (Еф. 5:27).

Нека всякога Бог благоволи към Православната ни църква, а нас да умъдрява, за да пазим нейното богозаповядано единство и единомислие, да вървим заедно по Божия път, единни и силни във вярата и в нашата надежда, и в съзиждането на Тялото Христово (Еф. 4:12).

По молитвите и небесното застъпничество на светите равноапостолни Константин-Кирил и Методий, на Пресвета Богородица и всички просияли в светостта Свои дивни угодници Господ Бог да милва и спасява всички нас и да ни укрепва с божествената Си благодат!

Христос воскрес!

За много и благословени години!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

— <http://bg-patriarshia.bg/news.php?id=290119>